

Liturgický program od 5. decembra 2011 – do 11. decembra 2011

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 5.12.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia	+ Michal, Andrej, Mária rod. Tomková
Utorok 6.12.	Svätý Mikuláš Vyšná Rybnica 16.30 - sv. liturgia Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia	* za dobrodinco
Streda 7.12.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	
Štvrtok 8.12.	Počatie presvätej Bohorodičky <i>/ prikázaný sviatok /</i> Vyšná Rybnica 16.30 - sv. liturgia + myrovanie Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia + myrovanie	* za veriacich z farnosti
Piatok 9.12.		
Sobota 10.12.		
Nedeľa 11.12.	Nedeľa svätých praotcov Vyšné Remety 9.00 - sv. liturgia Vyšná Rybnica 10.30 - sv. liturgia	* za veriacich z farnosti * Ján s rod.

POKOJ VÁM

Roč.5, číslo 47.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

Malé gesto, alebo Kde je Mikuláš?

Čím ďalej, tým viac sa našim deťom tlačí do hlavy myšlienka sv. Mikuláša ako deduška oblečeného v červenom trpasličom kostýme. **Kto je vlastne Mikuláš?** Narodil sa pravdepodobne v Patare v Lýcii (Malá Ázia) v 3.-4.stor. V meste Myra, ktoré ležalo neďaleko mora, sa stal biskupom. Bol známy vďaka svojej mimoriadnej zbožnosti, nadšeniu a zázrakom. Doma dostal dobrú výchovu. Rodičia zomreli, keď bol ešte mladým mužom. Po sebe však zanechali taký majetok, že Mikuláš sa nemusel báť o svoje živobytie. On sa však rozhodol všetko venovať chudobným. A tu sa spomína azda najznámejšia príhoda z jeho života: „Jeden občan Patary prišiel o všetky svoje peniaze. Mal tri dcéry. No nemohol ich vydať, pretože nemal pre ne veno. A tak sa rozhodol pre zúfalý čin. Chcel ich dať na prostitúciu. Mikuláš sa to dozvedel, a tak zobral mešec zlata a v noci pod rúškom tmy ho dal mužovi do okna. Malo to byť na veno najstaršej dcéry. To sa opakovalo druhý aj tretí raz, zakaždým pre ďalšiu dcéru. Muž ho na tretí raz spozoroval a bol mu veľmi vďačný.

Za čias prenasledovania kresťanov, začiatkom 4. storočia bol Mikuláš ustanovený za biskupa v Myre. Pretože bol veľmi horlivý, aj jeho chytili, mučili a hodili do väzenia. Potom však prišiel cisár Konštantín a jeho slávny Milánsky edikt, vďaka ktorému boli kresťanskí väzni – teda aj sv. Mikuláš – prepustení na slobodu. Vrátil sa do Myry a pokračoval vo svojej práci. Neúnavne bojoval proti bludu tej doby – arianizmu. Zdá sa, že bol prítomný aj na koncile v Nicei r. 325, ale to nie je isté. Zomrel v pokročilom veku a životopisy jednomyselne tvrdia, že bol pochovaný vo svojom biskupskom sídle Myra. 11. storočí však Myru obsadili moslimovia, a tak roku 1087 boli pozostatky sv. Mikuláša prenesené do talianskeho prístavného mesta Bari.

Kde je Mikuláš dnes?

Jedného dňa chudobný chlapec, ktorý predával tovar z dverí do dverí, aby si mohol zaplatiť štúdiá, si všimol, že už má len 10 centimov na zaplatenie jedla a má hlad. Rozhodol sa preto, že si vypýta na jedenie v najbližšom dome. Avšak stratil odvahu, keď mu prišla otvoriť pekná mladá žena. Namiesto jedla si pýtal len pohár vody. Ona videla, že je vyhladovaný a priniesla mu pohár mlieka. Pil ho pomaly a spýtal sa: „Čo som dlžný?“ „Vôbec nič“, odpovedala: „Mama nás učila, že si nikdy nemáme dať zaplatiť za to, že sme milí.“ Odpovedal: „Tak vám teda z celého srdca ďakujem.“ Keď Howard Kelly opustil tento dom, cítil sa silnejší nielen fyzicky, ale aj posilnený vo viere, ktorú práve

strácal. O niekoľko rokov neskôr táto mladá žena vážne ochorela. Miestny lekári boli bezmocní. Poslali ju do veľkého mesta, kde zavolali špecialistov, aby sa zaoberali, touto zriedkavou chorobou. Dr. Howarda prizvali na konzultáciu. Keď začul názov mesta odkiaľ prišla, mal v očiach zvláštne svetlo. Ihneď sa zdvihol a kráčal po chodbe, ktorá viedla do jej izby. Oblečný vo svojej blúze vošiel, aby sa na ňu pozrel. Okamžite ju poznal. Vrátil sa do konzultačnej miestnosti, rozhodnutý urobiť všetko, čo je v jeho silách, aby jej zachránil život. Od tohto dňa sa jej špeciálne venoval. Po dlhom čase boj vyhral. Dr. Kelly požiadal aby mu požadovanú faktúru poslali na schválenie. Pozrel sa na ňu, napísal poznámku na okraj a poslal faktúru do izby chorej. Bála sa otvoriť ju, bola si istá, že ju bude musieť splácať celý svoj život. Nakoniec ju predsa len otvorila. Jej pozornosť upútalo niečo, napísané na okraji faktúry. Čítala tam slová: úplne zaplatené pohárom mlieka. Podpísaný: Dr. Howard Kelly. Zaliali ju slzy radosti a s vďačným srdcom sa modlila: „Vďaka ti, môj Bože, nech sa tvoja láska naďalej šíri cez ľudské srdcia a ruky“. Mikuláš je v každom jednom, kto vie bezprostredne obdarovať!

Nepoškvrnené počatie Panny Márie

Bez

hriechu

Dogmou o Nepoškvrnenom počatí Katolícka cirkev vyjadruje, že Panna Mária skrze jedinečné privilégium Boha a vzhľadom na zásluhy smrti Ježiša Krista sa narodila uchránená od dedičného hriechu a už celkom svätá. Štyri roky po vyhlásení tejto pravdy pápežom Piom IX. ju Božia Matka v Lurdoch pri svojom zjavení Bernadette potvrdila osobne: „Ja som Nepoškvrnené počatie.“ Sviatok Nepoškvrneného počatia pripomína ľudstvu, že je iba jedno, čo človeka skutočne poškrňuje - hriech. To je posolstvo, ktoré sa dnes musí prednášať s novou silou. Svet stratil zmysel pre hriech. Robí si z neho vtipy, ako by to bolo to najnevinnejšie na svete. Koketuje s predstavou hriechu, aby urobil svoje produkty a zábavy príťažlivejšími. Vyjadruje sa zdobnelinami, keď hovorí o hriechu, ba dokonca aj o najťažšom hriechu – malé hriešky, malé neresti, malé vášne ... Výraz „dedičný hriech“ má v reklame úplne iný význam ako v Biblii. Hriech prepožičiava tomu, kto ho pácha – originalitu! Svet sa bojí všetkého, iba hriechu nie. Bojí sa znečisťovania ovzdušia, ťažkých psychických chorôb, atómovej vojny a dnes zvlášť terorizmu. Ale nebojí sa vojny proti Bohu, ktorý je Večný, Všemohúci a Láska sama. Pritom Ježiš hovorí: „Nebojte sa tých, čo zabíjajú telo, a potom už nemajú čo urobiť. Ukážem vám, koho sa máte báť. Bojte sa toho, ktorý keď zabije, má moc uvrhnúť do pekla! Áno, hovorím vám: Tohoto sa bojte!“ (Lk 12,4-5). Tieto okolnosti sa odfarbujú aj na veriacich, aj keď chcú žiť podľa evanjelia.

Uspávajú svoje svedomie a tak napomáhajú istý druh duchovnej anestézie. Naozaj existuje narkóza zapríčinená hriechom. Kresťanský ľud nespoznáva svojho skutočného nepriateľa – pána, ktorý ho drží v zajatí – už iba preto, že ide o „zlaté otroctvo“. Mnohí, ktorí vyslovujú slovo hriech, majú o ňom úplne falošnú predstavu. Hriech sa odosobňuje a dáva sa do súvislosti už iba so štruktúrami. To zachádza tak ďaleko, že sa nakoniec identifikuje s postojmi vlastných politických či ideologických protivníkov. Prieskum o tom, čo si ľudia myslia o hriechu, by pravdepodobne priniesol výsledky, z ktorých by sme sa zhrozili.

Namiesto toho, aby sa ľudia oslobodili od hriechu, koncentrujú všetko úsilie na to, aby sa oslobodili od výčitiek svedomia. Namiesto toho, aby proti hriechu bojovali, bojujú proti predstave hriechu, ktorú nahradzujú „pocitom viny“, čo je niečo úplne iné. Ľudia robia presne to, čo sa inak vo všetkých oblastiach považuje za to najhoršie – popierajú problém, namiesto toho, aby ho riešili. Vytláčajú zlo z vedomia, aby ho pochovali, namiesto toho, aby ho eliminovali – ako ten, čo si myslí, že vylúči smrť, keď už nebude na ňu myslieť, či ten, čo sa usiluje zraziť horúčku bez toho, aby sa staral o chorobu, ktorej je horúčka iba symptómom, ktorým ju spoznáme. Sv. Ján hovorí: „Ak hovoríme, že nemáme hriech, klameme sami seba a nie je v nás pravda. Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: odpustí nám hriechy a očistí nás od každej nepravosti. Ak hovoríme, že sme nezhršli, jeho robíme luhárom a nie je v nás jeho slovo.“ (1 Jn 1,8-10). Boh hovorí opak. On hovorí, že sme zhrešili. Vo Svätom písme sa píše, že Kristus „zomrel za naše hriechy“ (porovn. 1 Kor 15,3). Ak odstránime hriech, tak berieme Kristovmu vykúpeniu jeho zmysel a ničíme význam jeho smrti. Kristus by bol potom jednoducho bojoval proti veterným mlynom a nadarmo by vylial svoju krv. Dogma o Nepoškvrnenom počatí nám však hovorí niečo mimoriadne pozitívne: Boh je mocnejší ako hriech. „Ale kde sa rozmnožil hriech, tam sa ešte väčšmi rozhojnila milosť,“ (Rim, 5,20). Toho je Mária symbolom a garantom. Celá Cirkev je povoláná k tomu, aby bola „slávna, na ktorej niet škvrny ani vrásky ani ničoho podobného, ale aby bola svätá a nepoškvrnená“ (Ef 5,27).

V jednom dokumente Druhého vatikánskeho koncilu sa uvádza: „Zatiaľ čo v Preblahoslavenej Panne Cirkev už dosiahla dokonalosť, ktorá je bez škvrny a vrásky (porov. Ef 5,27), veriaci sa ešte usilujú vzrastať vo svätosti, bojujú proti hriechu. A preto upierajú svoje oči k Márii, ktorá žiari celej vo spoločnosti vyvolených ako vzor čnosti“